

OBAVIJESTI

Kroz tjedan posebno slavimo:

Dan	Spomen/blagdan	Mise
Ponedjeljak 8. 08.	Sv. Dominik, prez.	u 7,30 i u 20,00 sati
Utorak 9. 08.	Sv. Terezija Benedikta od Križa	u 7,30 i u 20,00 sati
Srijeda 10. 08.	Sv. Lovro, đ. i mč.	u 7,30 i u 20,00 sati
Četvrtak 11. 08.	Sv. Klara, dj.	u 7,30 i u 20,00 sati
Petak 12. 08.	Svagdan 19. tjedna kroz godinu	u 7,30 i u 20,00 sati
Subota 13. 08.	Svagdan 19. tjedna kroz godinu	u 9,00 i u 20,00 sati
Nedjelja 14. 08.	20. NEDJELJA KROZ GODINU i Vigilija VELIKE GOSPE	u 7,30; 10,00 ; i u 20,00; u 21,00 sat na Čikatu

- Danas su sv. mise u 7,30; **10,00**; i u 20,00 sati.
- U petak je **prilika za sv. ispovijed** pred svetkovinu Velike Gospe od 18,00 sati do sv. mise
- U subotu je prva sv. misa u 9,00 sati u kapeli Srca Isusova, a večernja sv. misa u 20,00 sati je u župnoj crkvi na talijanskom jeziku.
- U nedjelju navečer u 21,00 sat je misa vigilije Velike Gospe na Čikatu. Sat vremena prije mise bit će prilika za sv. ispovijed.
- U ponedjeljak, na svetkovinu Velike Gospe, sv. mise su kao nedjeljom: to znači u 7,30, **10,00** i 20,00 sati.
- Tisak: Glas koncila i Živo vrelo.

Jezik je mač ili čarobni štapić.
On ili siječe i ubija ili pak ljubi i liječi.

U crkvi sv. Nikole su sv. mise u 19,00 sati, osim u petak , u 8,00 sati.

Izdaje: Župni ured, Š. Kv. Kozulića 8, 51550 Mali Lošinj
Tel. 051/231-731; fax. 051/233-942.
E-mail: zupni.ured.mali.losinj1@ri.t-com.hr
Odgovara: Ivan Brnić, župnik

LISTIĆ ŽUPE MALI LOŠINJ

Godina: IV

7. kolovoza 2011.

Broj: 148

19. NEDJELJA KROZ GODINU

Dan Lošinjana

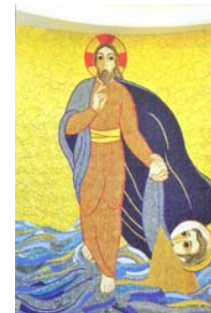
Današnja čitanja

Prvo čitanje: 1Kr 19,9a.11-13a

Drugo čitanje: Rim 9,1-5

Evanđelje Mt 14,22-23

U ono vrijeme: I odmah prisili učenike da uđu u lađu i da se prebace prijeko dok on otpusti mnoštvo. A pošto otpusti mnoštvo, uzide na goru, nasamo, da se pomoli. Uvečer bijaše ondje sam. Lađa se već mnogo stadija bila ostisla od kraja, šibana valovima. Bijaše protivan vjetar. O četvrtoj noćnoj straži dođe on k njima hodeći po moru. A učenici ugledavši ga kako hodi po moru, prestrašeni rekoše: "Utvara!" I od straha kriknuše. Isus im odmah progovori: "Hrabro samo! Ja sam! Ne bojte se!" Petar prihvati i reče: "Gospodine, ako si ti, zapovjedi mi da dođem k tebi po vodi!" A on mu reče: "Dođi!" I Petar siđe s lađe te, hodeći po vodi, pođe k Isusu. Ali kad spazi vjetar, poplaši se, počne tonuti te krikne: "Gospodine, spasi me!" Isus odmah pruži ruku, dohvati ga i kaže mu: "Malovjerni, zašto si posumnjao?" Kad udoše u lađu, utihnu vjetar. A oni na lađi poklone mu se ničice govoreći: "Uistinu, ti si Sin Božji!"

NA MORU ŽIVOTA

Već dulje vrijeme plovim svojim brodom, ne tako velikim, na moru života. Fantastično je putovanje! Svakim novim danom vidim čudesne otiske Stvoriteljevih prstiju! Buđenje sunca negdje na pučini, željan uvijek dohvatiti prvu zraku novog jutra! Licem mjeseca s krunom zvijezda u bonaci noćne tišine, dok u dubini odzvanja glazba školjki i morskih trava! Tada sam sretan što sam i ja djelo tih prstiju! No, more nije uvijek pitomo! Zna biti valovito, olujno i nemirno . . . Teško je tada kormilariti, dok strah, drhtaji, hladnoća, suze i vječno pitanje – jesi li u tim trenucima sa mnom? – nemilosrdno troše životnu snagu. Koliko god strah bio velik, drhtaj neukrotiv, hladnoća jaka, a suze gorke, toplina Tvojih ruku daje mi sigurnost putovanja morem života, unatoč svemu što me zna zadesiti. Molim Te, dobri moj Pratioče, neka Tvoje ruke budu uvijek na mojima koji drže kormilo moga broda, dok zajedno ne stignemo u luku mira i tišine! Svoj ću brod tada ostaviti jutarnjem buđenju sunca, pjesmi morskih dubina, pogledu mjeseca u zrcalu mora i poći ću s Tobom . . . Ovaj put pješice . . . i s rukom u Tvojim ruci.

Josip Šimunović

ZANIMLJIVA PRIČA

Jedne večeri razgovaraju djed i unuk o aktualnim događajima.

Najednom unuk upita djeda:

Djede, koliko ti imaš godina?

Djed odgovori: Da razmislim, rođen sam prije televizije, cjepiva za dječju paralizu, fotokopirnoga aparata, kontaktnih leća i kontracepcijskih tableta.

Nije bilo policijskih radara, kreditnih kartica, laserskih zraka.

Nisu još izumili klimatske uređaje, perilice, sušilice (rublje su jednostavno prali i objesili sušiti na svježi zrak).

Čovjek nije bio na mjesecu, nisu postojali mlazni avioni.

Vjenčao sam se s tvojom bakom i živjeli zajedno, a u svakoj obitelji su bili tata i mama.

Riječ "gay" je bila poštovanja vrijedna engleska riječ, koja je značila veselog, simpatičnog, zadovoljnog čovjeka, a ne homoseksualca.

O lezbijkama nismo uopće čuli, muškarci nisu nosili naušnice.

Rođen sam prije računala, paralelnoga studija i grupne terapije. Ljudi nisu odlazili na preglede, nego ih je liječnik slao prema potrebi na preglede krvi i mokraće.

Do 25. godine starosti sam svakoga muškarca oslovljavao s gospodine, a žene s gospođo ili gospođice.

Kada je u moje vrijeme gospođa stupila u tramvaj ili autobus, djeca i mladi su požurili ustupiti mjesto (sjedalo). Ako je bila trudnica, dopratili su je do sjedala i ako je bilo potrebno išli za nju kupiti kartu i donijeli joj.

Muškarci su hodali rubom nogostupa, žene uz kuće. Na stepenicama je ženama bila prepuštena strana do ograde, njih se prve propuštalo u dizalo i iz njega, muškarci su im uvijek primaknuli stolac kada bi sjedale.

Muškarci nisu nikada pozdravljali žene, a da ne bi ustali ako su sjedili. Ustali bi svaki puta kada bi žena ustala pa i samo za trenutak. Muškarci su otvarali vrata automobila ili koja god druga vrata i ženama pomagali skihuti ogrtač.

U moje vrijeme djevičanstvo nije prouzrokovalo rak i takve djevojke su predstavljale krepost obitelji i čistoću za svoje muževe.

Naš život je bio određen s 10 zapovjedi, trijeznim rasuđivanjem,

poštivanjem starijih, ponašanje prema zakonu te se ispunjavalo plodnim suživotom s bližnjima i odgovornoj slobodi.

Naučili su 'nas razlikovati dobro od lošega i da smo odgovorni za svoje postupke i njihove posljedice.

Za brzu hranu smo mislili da je namijenjena ljudima u žurbi.

Ozbiljna veza je značilo da smo u dobrim odnosima s braćom, sestrama i ostalom daljnjom i bližom rodbinom, prijateljima i prijateljicama. Time sharing, je značilo da obitelj ljetuje s drugim obiteljima, a ne da dijeli prostor s neznancima.

Nismo znali za bežični telefon, o mobitelu da i ne govorimo.

Nismo slušali stereo snimke, UKV radio, kasete, CD - e, DVO - e, elektronske pisaače strojeve, računala, prenosna računala.

Notebook je bila bilježnica. Satove smo navijali svaki dan.

Ništa nije bilo digitalno, satovi, kućanski aparati, nisu imali svjetlećih prikazivača.

Kada već govorimo o strojevima, nije bilo bankomata, mikrovalnih pećnica, radio - budilica. O videorekorderima i videokamerama da ne govorimo. Nije bilo instant fotografija u boji, samo crno - bijele, a za razvijanje je trebalo pričekati barem 3 dana. Fotografija u boji također nije bilo.

Kada je na nekom proizvodu pisalo Made in Japan, to je značilo da je loše kvalitete, a proizvoda s natpisom Made in Korea, Taiwan ili Thailand, a pogotovo Made in China nije niti bilo.

Nismo čuli za Pizza - cut ili McDonald's niti za instant kavu, umjetna sladila.

U trgovini je bilo moguće kupiti nešto za 5 do 10 centi.

Sladoled, vozna karta ili osvježavajuće piće stajalo je 10 centi. Novi automobil je stajao 1.000 \$, ali tko je imao toliko novaca?

U moje vrijeme, trava je bila nešto što smo kosili, a ne pušili.

Mi smo bili posljednji koji su bili uvjereni da žena treba muža da bi imala dijete.

Sada mi reci koliko ti misliš da sam star?

E., djede ..

Više od 200 godina'? - odgovori unuk.

Ne, dragi moj, samo pedeset pet'

Preuzeto iz „Sveto ime“ župni bilten Risika, br. 28(215)